

[Ferdinand Nielsen.]

hvorledes den højtærede Minister og det ærede Flertal vil stille sig i Fortolkningen vedrørende denne Sag.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker det ærede Medlem Hr. Elmquist og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller for den Stilling, de har indtaget til Lovforslaget. Jeg er heller ikke i Tvivl om, at naar det ærede Medlem Hr. Ferdinand Nielsen faar genopfrisket i sin Erindring den Stilling, jeg har indtaget til det Spørgsmaal, han rejste, under Behandlingen i Landstinget, vil ogsaa hans Stilling til Sagen blive en saadan, at jeg faar Anledning til at takke det radikale Venstre i dette høje Ting, saaledes som jeg gjorde det i Landstinget.

Det ærede Medlem Hr. Elmquist udtalte, at han havde Sympati for det Lovforslag angaaende disse Spørgsmaal, som privat blev indbragt her i Tinget i Samlingen 1925—26, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller henviste i denne Forbindelse til den Medfart, som Lovforslaget havde faaet fra min Side, da jeg i Samlingen 1925—26 var Venstres Ordfører ved Behandlingen af dette Lovforslag. Nu har jo imidlertid det ærede Medlem Hr. Christmas Møller selv karakteriseret det konservative Lovforslag saa, om jeg maa kalde det, overordentlig stærkt, og jeg behøver derfor ikke nærmere at begrunde den Stilling, som jeg i 1925—26 indtog til dette Lovforslag. Thi de har jo ganske Ret, der som jeg ved den Lejlighed hævdede, at hvis saadanne Bestemmelser gennemførtes, som da var foreslaaet, vilde de praktisk talt udelukke Fremme af et hvilket som helst Indlemmelsesspørgsmaal. Derfor glæder det mig ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Elmquists Sympati overfor dette tidligere her i Tinget behandlede Lovforslag ikke gaar længere end dertil, at det ærede Medlem foretrækker det Lovforslag, der her foreligger til Behandling. Forholdet er jo nemlig det, at ikke blot bør Indlemmelse kunne finde Sted, naar Afstemning til Gunst for Indlemmelseskrauet i Henhold til § 3 har fundet Sted i det Distrikt, som ønsker sig indlemmet, men Indlemmelse bør ogsaa kunne paabydes, selv om Forholdene ikke har medført en saadan gunstig Stilling til Indlemmelsesspørgsmaalet i Henhold til § 3, idet der kan være Forhold af en almindelig Karakter, som gør en Indlemmelse højst ønskelig. Der kan være den Form, som Grænsen mellem Landdistriktet og Købstaden har, der kan være Fremtidsspørgsmaal af forskellig Art vedrørende Udførelsen af kommunale Anlæg, ikke

mindst Vej- og Gadeanlæg og Planlæggelse af saadanne for Fremtiden, som gør en Indlemmelse nødvendig, selv om det endnu ikke er gaaet op for Beboerne af de vedkommende Omraader, og derfor maa Indenrigsministeriet besidde en Beføjelse som den, der er givet det i Loven af 28. Juni 1920. Men hvis en Ændring som den, der var foreslaaet i 1925—26, gennemførtes, vilde man ogsaa i saadanne Tilfælde paa saa afgørende Maade gribe ind og lægge saa store Hindringer for en sund og forstandig fremtidig Udvikling, at jeg tror, man derigennem vil gøre væsentlig Skade.

Jeg kan kun udtale min Tilfredshed med den Stilling, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her har indtaget, og udtale min Glæde over, at det har været det ærede Medlem muligt i Forbindelse med Behandlingen af denne Sag at anlægge en saa objektiv Betragtning, som han her har gjort. Det takker jeg det ærede Medlem for; han er i denne Forbindelse et godt Eksempel til Efterfølgelse for den socialdemokratiske Ordfører det ærede Medlem Hr. Hauge, som jo desværre i denne Forbindelse er uhyre nærsynet, idet hans Udsyn ikke rækker længere i denne Sag end til Havegærdet omkring St. Hans. Det er beklageligt ogsaa for det Tilfælde, at det ærede Medlem fremtidig skulde faa Lejlighed til paa mere almindelig Grund at beskæftige sig med saadanne Forslag. Jeg maa haabe, hvis saadant sker, at det ærede Medlem da kan tilegne sig en Betragtning, som ser bort, i hvert Tilfælde i nogen Maade, fra det absolutte, det specielle fra hans egen snævre Interesseskreds, og fører ham til et Udsyn over de almindelige Forhold, som vi jo lovgivningsmæssigt behandler.

Det ærede Medlem Hr. Hauge fremførte i sine Bemærkninger Paastanden om, at det her foreliggende Lovforslag var langt interessantere ved sin Historie end ved sit Indhold. Naar det ærede Medlem er kommet til det Resultat, er det, fordi han ikke har Evne til at se ud over Sagen. Historien viser gennem Tiderne, at der, hvor manglende Udsyn er konstateret — og det er der i det her foreliggende Tilfælde — kommer den vedkommende meget tidt til fuldkommen gale Slutninger med Hensyn til Tilstanden i den Verden, som omgiver ham, og det er ogsaa det, der her er Tilfældet for det ærede Medlems Vedkommende. Thi dette Lovforslag har i og for sig ingen Historie, i alt Fald ingen anden end den, der kan udledes af det private Lovforslag, vi behandlede i Samlingen 1925—26, og af